

# VĂMILE VĂZDUHULUI ȘI MĂRTURII DESPRE EXISTENȚA LOR

*Se tipărește cu binecuvântarea  
Prea Sfîntului Părinte GALACTION  
Episcopul Alexandriei și Teleormanului*

**AGAPIS**

2008

## CUPRINS

<i>Introducere</i>	5
<i>Răposarea Sfintei Teodora</i>	9
<i>Con vorbirea Cuviosului Grigore cu sufletul</i>	
<i>Sfintei Teodora</i>	9
<i>Sfânta Teodora istorisește Cuviosului Grigore</i>	
<i>ce a suferit la moartea sa</i>	12
<i>Faptele bune ajută pe Sfânta Teodora după moarte</i>	15
<i>Cuviosul Vasile ajută mult sufletul Sfintei Teodora</i>	16
<b>Vămile văzduhului</b>	
<i>Vama întâi, a vorbirii în deșert</i>	17
<i>Vama a doua, a minciunii</i>	19
<i>Vama a treia, a osândirii, clevetirii</i>	
<i>și judecării aproapelui</i>	20
<i>Vama a patra, a lăcomiei și beției</i>	21
<i>Vama a cincea, a lenevirii</i>	23
<i>Vama a șasea a furtului</i>	24
<i>Vama a șaptea, a iubirii de argint</i>	25
<i>Vama a opta, a cametei</i>	26
<i>Vama a noua, a nedreptății</i>	27
<i>Vama a zecea, a zavistiei(invidiei)</i>	28
<i>Vama a unsprezecea, a mâniei</i>	29
<i>Vama a douăsprezecea, a mâniei și iuțimii</i>	30
<i>Vama a treisprezecea, a pomenirii de rău</i>	31
<i>Vama a paisprezecea, a uciderii</i>	33
<i>Vama a cincisprezecea, a vrăjitoriei</i>	34
<i>Vama a șaisprezecea, a desfrânării</i>	36
<i>Vama a șaptesprezecea, a preadesfrânării</i>	37
<i>Vama a optșprezecea, a sodomiei și gomoriei</i>	38

<i>Vama a nouăsprezecea, a ereziei</i>	39
<i>Vama a douăzecea, a zgârceniei</i>	41
<i>Vama douăzeci și una, a idolatrizării și a credințelor demonice</i>	42
<i>Vama douăzeci și doua, a sulimenirilor</i>	43
<i>Vama douăzeci și treia, a fumatului</i>	44
<i>Vama douăzeci și patra, a simoniei</i>	45
<i>Intrarea sufletului Sf. Teodora prin porțile cerului</i>	46
<i>Suirea sufletului Sfintei Teodora la ceruri</i>	49
<i>Sfânta Teodora se încuină a treia zi înaintea lui Dumnezeu</i>	50
<i>Sufletul Sfintei Teodora e dus de sfintii îngeri prin rai</i>	52
<i>Sufletul Sfintei Teodora se încuină lui Dumnezeu a doua oară la nouă zile, apoi cercetează iadul</i>	54
<i>Sufletul Sfintei Teodora se încuină a treia oară, în a 40-a zi, lui Dumnezeu Care-i rânduieste provizoriu locul de odihnă</i>	56
<i>Părintele Grigore vede pe Sfântul Vasile în locașurile ceresti</i>	57
<i>Părintele Grigore vorbește cu Sfântul Vasile în rai</i>	59
<i>După vedenie Părintele Grigore se duce la Sfântul Vasile care îi amintește de cele văzute prin rai</i>	62
<i>Sfântul Vasile descoperă ucenicului său vedenia</i>	63
 <i>Mărturii despre existența Vămilor văzduhului</i>	
<i>Învățături despre Vămile văzduhului</i>	66
<i>Existența Vămilor văzduhului în lumina Sfintelor Scripturi</i>	73
<i>Vămile văzduhului în perfect acord cu Sfânta Scriptură</i>	76

Vămile văzduhului în lumina învățăturilor Sfintilor Părinți .....	80
Mărturii din Viețile Sfintilor despre existența vămilor .....	89
Vămile văzduhului în cântările și rugăciunile sfinte întrebuiște în Sfânta Biserică .....	94
Sufletele pruncilor botezați, ale Martirilor și Dreptilor, trec neoprite prin vămile văzduhului .....	98
Susținutul Sfântului Cuvios Macarie a trecut neoprit prin vămile văzduhului .....	100
Vămile sunt un fel de site pentru cernerea sufletelor .....	101
Sufletele păcătoșilor sunt opriate la vămi .....	102
Voievodul Taxiot căzut la trecerea prin vămi .....	103
Vămile văzduhului (de Serafim Rose) .....	106
Cum să înțelegem vămile .....	108
Mărturia patristică despre vămi .....	111
Vămile văzduhului în Viețile Sfintilor .....	115
O experiență modernă a vămilor .....	117
Vămile trăite înainte de moarte .....	119
Judecata particulară .....	121
Vămile: o piatră de încercare a experienței autentice de după moarte .....	122
Învățatura Episcopului Teofan Sihastrul despre vămile văzduhului .....	123

cele viclene a strâmtora pe acest suflet, să-l răscumpărăți cu acestea de datoriile lui. Eu, cu darul lui Dumnezeu, sunt bogat duhovnicește, adunându-mi comoară mare în cer, din ostenelile, suferințele și sudorile mele. Dăruiesc, deci, sicrișul acesta pentru răscumpărarea sufletului acestuia, ce mi-a slujit cu mult devotament“. Acestea zicând, le-a dat sicrișul și s-a dus. Văzând acestea viclenii draci, au rămas uimiți, și ridicând glasuri de plângere, s-au făcut nevăzuți.

Fugind arapii aceia, a venit iarăși plăcutul lui Dumnezeu Vasile, aducând împreună cu el mai multe vase cu untdelemn curat și cu mir de mult preț, sfîntit, pe care le țineau în mâini niște tineri frumoși. Sfântul Vasile a poruncit să le despecetluiască – destupe – și să le toarne toate peste mine. După turnarea sfântului untdelemn și mir peste mine, m-am umplut de o mireasmă duhovnicească, minunată și cerească. Atunci am văzut că m-am curățit toată.

Fața sufletului meu s-a făcut strălucită și luminată, prea frumoasă și plină de veselie dumnezeiască. Apoi Cuviosul Vasile a zis iarăși îngerilor care mergeau împreună cu mine:

„Domnii mei! După ce veți săvârși toate cele ce se cuvin cu sufletul acesta, după rânduială, să-l duceți în locașul meu ceresc, cel gătit mie de la Domnul Dumnezeu, ca să petreacă acolo“. Acestea zicând, s-a făcut nevăzut; iar sfintii îngeri zburând în văzduh, m-au dus în sus spre răsărit.

## VAMA ÎNTÂI A VORBIRII ÎN DEȘERT

**M**ergând noi de pe pământ la înălțimea cerului, ne-au întâmpinat la început duhurile văzduhului de la întâia vamă, la care se întreabă păcatele și cuvintele omenești cele deșarte, nebune și fără de rânduială, și îndată am stat acolo. Apoi ne-a scos multe cărti, în care erau scrise toate cuvintele vorbite din tineretile mele. De am vorbit vreodata ceva fără treabă și fără socoteală, iar mai ales de am grădit cuvinte de rușine sau am făcut deșertăciuni și râs în tineretile mele, precum este obiceiul tinerilor. Am văzut acolo scrise toate cuvintele mele cele nebunești, vorbele necurate, cântecele lumesti fără de rușine, strigările fără de rânduială, râsurile și

hohotele și mă mustrau cu aceasta, că îmi arătau vremile, locurile, persoanele, când, unde și cu cine m-am îndeletnicit la vorbe deșarte și am mâniat pe Dumnezeu prin cuvintele mele, nesocotind că este păcat, nici nu m-am mărturisit la părintele meu duhovnicesc, nici nu m-am pocăit.

Văzând acestea, am tăcut ca o mută, neavând ce răspunde duhurilor viclene, pentru că mă biruiau cu adevărat și mă miram în mine cum nu s-a uitat de dânsii acel lucru care era trecut de atâtă multime de ani, pe care eu demult îl uitasem și după aceea nici în minte nu l-am cugetat vreodată; iar ei mi le puneau înainte, ca și cum astăzi



le-aș fi grăit, întrebându-mă despre toate cu de-amănuntul și-mi aduceam aminte de toate, că așa au fost. Apoi, tăcând și rușinându-mă, tremuram de frică, iar sfintii îssnegeri care mă duceau, împotriva acelor păcate ale mele, au pus unele din faptele cele bune pe care le făcusem mai pe urmă și, neajungând acelea, au împlinit din darurile Cuviosului Părintelui meu Vasile și m-au răscumpărăt. Iar de acolo am mers mai departe.

Respect pentru credință și sănătate

## VAMĂ A DOUA - A MINCIUNII

**N**e-am apropiat de altă vamă, ce se cheme a minciunii, la care se întreba de tot cuvântul mincinos; iar mai ales, de călcarea jurământului, de chemările numelui Domnului în desert, de mărturia mincinoasă, de neîmplinirea făgăduințelor făcute către Dumnezeu, de mărturisirea păcatelor ce se face neadevărată și de altele asemenea ca acelea mincinoase. Iar duhurile vămii aceleia erau iuți și sălbatici, tare mustrau și întrebau; când ne-am oprit,



îndată au început a ispiti cu de-amănuntul și am fost vădită pentru două lucruri mici, că mi s-a întâmplat a minti, nesocotind aceea că păcat, și că de multe ori, de rușine, nu mă mărturiseam cu adevărat înaintea părintelui meu cel duhovnicesc. Iar călcări de jurăminte și mărturii mincinoase și altele asemenea ca acelea, n-au aflat în mine, cu darul lui Hristos. Însă, pentru minciunile care se aflaseră la mine, dăntuiau și voiau să mă răpească din mâinile celor ce mă duceau; dar sfintii îngeri, punând împotriva acelor păcate unele din faptele mele cele bune și mai multe din darurile părintelui meu, m-au răscumpărat și am mers mai sus fără primejdie.

## VAMA A TREIA - A OSÂNDIRII, CLEVETIRII ȘI A JUDECĂRII APROAPELUI

După aceea am ajuns la altă vamă, care se cheamă a osândirii și a clevetirii. După ce ne-am oprit acolo, am văzut cât de greu păcat este a osândi pe aproapele și cât de mare rău este a cleveti pe cineva, a osândi, a defăima, a huli, a batjocori și a râde de păcatul străin, iar pe ale tale a nu le vedea. Pentru că pe unii ca aceștia cumplitii întrebători îi cercetau ca pe niște antihriști, care au răpit mai înainte cinstea lui Hristos și s-au făcut judecători și pierzători celor de aproape ai lor, fiind singuri vrednici de mii de osândiri. Dar în mine, prin darul lui Hristos, n-au aflat mult acolo, pentru că mă păzeam cu dinadinsul în toate zilele vietii mele să nu osândesc pe nimeni, nici să clevetesc, nici să râd de cineva, nici să hulesc pe cineva; însă, uneori, din întâmplare auzind pe alții osândind, sau clevetind, sau râzând de cineva, mă plecam spre dânsii puțin cu mintea, sau din nepază adăugam la acelea câte o vorbă; dar îndată mă intorceam, căndu-mă în sine, și aceea mi s-a pus în osândire ca



clevetire, de întrebătorii aceia. Deci și de acolo răscumpărându-mă  
Respect pentru oameni și cărti sfintii îngeri cu darul Cuv. Vasile, au mers împreună cu mine mai sus.

## VAMA A PATRA – A LĂCOMIEI ȘI BEȚIEI

**A**m trecut la altă vamă, care se numește lăcomia pântecelui. Si îndată au alergat asupra noastră acele duhuri necurate, bucurându-se ca de o dobândă aflată de ei. Si am văzut chipurile duhurilor foarte necurate, care închipuiau prin sine pe iubitorii de desfătări și pe nesătiosii cu pântecele și pe urătii betivi, dintre care unii se arătau că poartă vase și căldări cu mâncăruri, iar alții, pahare și ulcioare cu băuturi; dar se vedea hrana și băutura aceea gunoi necurat și întinare. Deci se arătau diavolii a fi ca niște îmbuibăti și beti, ca cei ce cântă din cimpoi și din toate instrumentele, după asemănarea cărciumarilor și a benchetitorilor, bătându-și joc de sufletele păcătoșilor celor duși la vama lor. Aceia, ca și cainii înconjurându-ne și oprindu-ne, îndată mi-au adus înainte toate păcatele mele. Adică de am mâncat în taină vreodată, sau am mâncat peste



măsură și trebuință, sau de dimineată ca dobitocul am mâncat fără rugăciune și fără semnul Sfintei Crucii. Apoi, de câte ori am mâncat în sfintele posturi mai înainte de obisnuita pravilă bisericească, sau mai înainte de masă, sau din neînfrâñare am gustat ceva, sau la masă peste măsură m-am săturat.

Asemenea și betile mele toate mi le arătau, punându-mi înainte paharele și vasele din care m-am îmbătat și numărul paharelor băute, zicându-mi: „Atâtea pahare ai băut în cutare vreme, la cutare benzchet și nuntă cu acei oameni. Iar în altă vreme și în alt loc, cu atâtea pahare te-ai îmbătat până la nesimțire și iarăși în alt loc și vreme, atâtea sticle ai umplut de vin sau de altă băutură; și atât de mult ai benzhetuit cu muzică și jocuri, plesnind, cântând și sărind, încât abia ai fost adusă la casa ta, slăbită de betia cea fără măsură“. Apoi îmi arătau și acele pahare cu care uneori în zile de post de dimineată am băut până la îmbătare și nu le socoteam ca păcat, nici nu mă pocăiam și pe alții îi atrageam la mese și betii, sau în zile de praznic și în duminici, mai înainte de Sfânta Liturghie, am băut undeva un pahar. Pe toate acelea și alte plăceri și betii ale mele mi le puneau înainte, îmi luau seama și se bucurau, ca și cum mă aveau în mâinile lor și în fundul iadului vrând să mă ducă.

Iar eu tremuram, văzându-mă mustrată de toate acestea și neavând ce să răspund împotrivă. Dar sfintii îngeri, scoțând destule din darurile Cuviosului Vasile – adică rugăciunile sfintilor și slujbele Bisericii și milostenia – împotriva acelora au pus pentru mine răscumpărare. Iar diavolii, văzând răscumpărarea mea, au făcut tulburare, zicând: „Amar nouă! Am pierdut osteneala noastră! A pierit nădejdea noastră!“ Si aruncau în văzduh hârtiile pe care le aveau scrise asupra mea. Iar eu, văzând acestea, mă înveseleam și ne-am dus de acolo fără primejdie.

Mergând, sfintii îngeri vorbeau între ei, zicând: „Cu adevărat, mare ajutor are sufletul acesta, de la plăcutul lui Dumnezeu, Vasile. Și, dacă nu i-ar fi ajutat cu ostenelile și rugăciunile lui, multă primejdie ar fi răbdat, trecând aceste ispitiri din văzduh“. Iar eu, luând îndrăzneală, am zis către sfintii îngeri: „Stăpânii mei, mi se pare că nimeni nu știe, din cei ce trăiesc pe pământ, ce se face aici și ce îl aşteaptă pe sufletul cel păcătos după moarte“.

Sfintii îngeri mi-au răspuns: „Au doar nu mărturisesc pentru acestea dumnezeieștile Scripturi, care totdeauna se citesc în biserici și se propovăduiesc de sfintii slujitori ai lui Dumnezeu? Însă cei ce s-au împătimit spre pământeștile deșertăciuni, nu bagă în seamă aceasta și, socotind că îmbuibarea și betia din toate zilele le este desfătare, mâncând în toate zilele fără sat, îmbătându-se fără frică de Dumnezeu, având pântecele în loc de Dumnezeu, nici nu gândesc la viața ce o să fie, nici nu-și aduc aminte de Scriptura care zice:,, Amar vouă, celor ce vă săturați acum, căci veți flămânzi, și celor ce vă îmbătați, că veți înseta.” Pentru că ei socotesc că sunt basme cele din Sfânta Scriptură și petrec fără grijă, cu dansuri benchetuind și în toate zilele, ca și bogatul cel din Evanghelie, veselindu-se luminat.

Însă câți dintr-înșii sunt milostivi și îndurați și fac bine săracilor și scăpătașilor și ajută pe cei ce le trebuie ajutor, aceia cu lesnire căștigă de la Dumnezeu iertare de păcatele lor și trec vămile fără supărare pentru milostenia lor. Pentru că Scriptura zice: „Milostenia izbăvește din moarte și acoperă multime de păcate. Cei ce fac milostenie și dreptate se vor îndestula de viață. Iar cei ce nu se sărguiesc să-și curețe păcatele cu milosteniile, acelora nu le este cu puțință să scape de aceste întrebări; căci îi răpesc aceia pe care i-aia văzut, întunecați la chip, boierii vămilor și, muncindu-i cumplit, îi pogoară în chinurile iadului și-i țin în legături până la înfricoșata judecată a lui Hristos. Deci, nu ți-ar fi fost cu puțință să treci acestea, de n-ai fi căștigat răscumpărarea din dăruirile Cuviosului Vasile.

### VAMA A CINCEA – A LENEVIRII

**A**stfel vorbind, am ajuns la altă vamă, ce se cheamă a lenevirii, unde se cercetează toate zilele și ceasurile cele petrecute în zadar și se opresc cei ce mănâncă osteneli străine, iar ei nu vor să lucreze, precum și cei care sunt plătiți și după datorie nu lucrează. Se mai cercetează acolo și cei ce nu se îngrijesc de lauda lui Dumnezeu, se lenevesc în zile de praznic și duminicile să meargă în biserică la Utrenie, la Dumnezeiasca Liturghie și la celealte slujbe ale lui Dumnezeu. Trândăvia și neîngrijirea se cercetează acolo și fiecare mirean ori duhovnic cu de-amănuntul se întreabă de lenevire și de nepurtarea de grijă pentru sufletul său. De aceea

Respect pentru oamenii săi cărți

multi de acolo se duc în prăpastia iadului. Acolo și eu fiind mult întrebăta, nu mi-ar fi fost cu putință să mă eliberez de datoriile păcatului aceluia, de nu ar fi împlinit neajungerea mea dăruirea Cuviosului Vasile, prin care, răscumpărându-mă, m-am izbăvit cu darul lui Hristos.



### VAMA A ȘASEA - A FURTULUI

**U**rcându-ne de acolo tot mai sus în văzduh am ajuns la vama furtului, vameșii-draci ai acelei vămi încearcă acolo cu de-amănuntul sufletele despre feluritele păcate ale fruturilor, răpirilor și înșelătoriilor, pe ascuns sau pe față. La vamea aceea se face foarte mare cercetare, sufletelor ce trec pe acolo, de au furat: oameni, fecioare, femei, copii, dobitoace, pasări, bani, lucruri, haine, alimente... de au înșelat pe alții cu ceva, de și-au însuși avere străină cu jurăminte false, mincinoase și cu viclenii sau de au găsit ceva și n-au dat înapoi, ori au împrumutat bani, haine etc. și nu le-au dat înapoi celui ce le-a făcut bine cu ele, sau cu diferite viclenii și ponegriri au despuiat de pace și